

EN BÜYÜK
SIR
DAVID ICKE

DESTEK YAYINLARI: 2005
ARAŞTIRMA: 329

DAVID ICKE / EN BÜYÜK SIR
Orijinal adı: The Biggest Secret

Copyright@David Icke. All rights reserved.

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Çevirmen: Gizem Karahasanoğlu İnce
Editör: Gözde Sayınsoy
Son Okuma: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: Sedat Gösterikli
Sayfa Düzeni: Tuğçe Arık

Destek Yayınları: Ekim 2024
Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN 978-625-6209-21-3

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42 – Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkani.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari
www.destekmedyagrubu.com

Deniz Ofset – Çetin Koçak
Sertifika No. 77699
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul
Tel. (0) 212 613 30 06

EN BÜYÜK SIR

BU KİTAP DÜNYAYI DEĞİŞTİRECEK

Çevirmen: Gizem Karahasanoğlu Ince

DAVID ICKE

İÇİNDEKİLER

<i>GİRİŞ</i>	
<i>KARAR GÜNLERİ</i>	15
<i>UYARI</i>	19
<i>BİRİNCİ BÖLÜM</i>	
<i>MARSLILAR DÜNYA'YA İNDİ Mİ?</i>	21
<i>İKİNCİ BÖLÜM</i>	
<i>“SÜRÜNGENLERDEN BAHSETME”</i>	41
<i>ÜÇÜNCÜ BÖLÜM</i>	
<i>BABİL KARDEŞLİĞİ</i>	79
<i>DÖRDÜNCÜ BÖLÜM</i>	
<i>TANRI'NIN GÜNEŞLERİ</i>	111
<i>BEŞİNCİ BÖLÜM</i>	
<i>HAÇLILAR TARAFINDAN İŞGAL EDİLDİ</i>	139
<i>ALTINCI BÖLÜM</i>	
<i>BRİTANYA'YI YÖNET</i>	161
<i>YEDİNCİ BÖLÜM</i>	
<i>GÜNEŞ'İN ŞÖVALYELERİ</i>	173

SEKİZİNCİ BÖLÜM	
AYNI YÜZ, FARKLI MASKE.....	199
DOKUZUNCU BÖLÜM	
“ÖZGÜRLÜKLER” ÜLKESİ.....	225
ONUNCU BÖLÜM	
YOKTAN VAR EDİLEN PARA.....	257
ON BİRİNCİ BÖLÜM	
KÜRESEL BABİL.....	269
ON İKİNCİ BÖLÜM	
KARA GÜNEŞ.....	293
ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	
GÜNÜMÜZDEKİ AĞ.....	317
ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM	
ETKİ ALTINDA.....	341
ON BEŞİNCİ BÖLÜM	
ŞEYTAN’IN ÇOCUKLARI.....	351
ON ALTINCI BÖLÜM	
TÜM ÇOCUKLAR NEREYE GİTTİ?.....	379
ON YEDİNCİ BÖLÜM	
GİZLİ DİL.....	423
ON SEKİZİNCİ BÖLÜM	
KRALİÇE’NİN TÜM KUVVETLERİ VE KRALİÇE’NİN TÜM ADAMLARI.....	441
ON DOKUZUNCU BÖLÜM	
TANRIÇA VE KRAL.....	481
YİRMİNCİ BÖLÜM	
BÜYÜ YAPMAK.....	549
YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM	
BÜYÜYÜ BOZMAK.....	573
EK I	
WINDSOR-BUSH SOYU.....	585

EK II

<i>HİTLER BİR ROTHSCHILD'DI</i>	587
<i>KAYNAKÇA</i>	592
<i>ÇİZİMLERİN DİZİNİ</i>	597

*Credo Mutwa'ya, en muhteşem adam. Arkadaşı olmak benim için bir onurdur.
Ne olursa olsun, değişmez desteği için Linda'ya. İnanılmaz bir hanımefendi.
Sadakati ve en çok ihtiyacım olduğu andaki desteği için "kız kardeşim" Alice'e.
Ayrıca taslağı okuduğu ve ekstra bilgiler sunduğu için
Brian Desborough'ya, düzeltme okuması için Jean'e, dinleme için Gary'ye,
yerleştirme ve illüstrasyonlar için Sam'e de teşekkür ederim.*

Saçma mı?

Bu kitapta yazdıklarımın dolayısı bana “deli” diyecek çok fazla insan var. Benim buna cevabım şu:

*Bugünün kudretli meşesi, dün savunduğundan
vazgeçmeyen fındıktır.**

* İngilizcede “nuts” kelimesi hem “deli” hem de “fındık” anlamına gelmektedir. Yazar burada kelime oyununa başvurmuştur. (ed.n.)

Özgür Bir Dünya mı?

“Ben uzaylı mıyım? Dünyalı kadınları ele geçiren uzaydan gelen erkeklerin ürettiği dünyadaki yeni bir ırka mı aitim? Çocuklarım ilk gezegenler arası ırkın çocukları mı? Nasıl tüm dünya uluslarının buluşma noktası 190 yıl önce ABD olduysa, gezegenler arası toplumun buluşma noktası da gezegenimiz mi oldu?”

Yoksa bu düşünce gelecekte olacak şeylerle mi alakalı? Toplumun herhangi bir idari kurumu tarafından hapse atılma tehdidiyle karşı karşıya kalmadan, bu tür düşüncelere sahip olma ve bu tür soruları sorma hakkımı ve ayrıcalığımı istiyorum... Bilimsel sansürün katı, dogmatik, kendinden menkul, öldürmeye hazır hiyerarşisi karşısında, bu tür düşünceleri yayımlamak aptalca görünüyor. Yeterince kötü niyetli olan herkes bu düşüncelerle her şeyi yapabilir. Yine de yanılma hakkı korunmalıdır. Ağaçların arasında yabancı kediler var diye ormana girmekten korkmamalıyız. İyi kontrol edilen spekülasyon hakkımızdan taviz vermemeliyiz. Yerleşik bilginin yöneticilerinin korktuğu şey, bu tür spekülasyonların içerdiği belli sorulardır... Ancak kozmik çağa girerken saldırıya uğramadan yeni, hatta aptalca soruları sorma hakkımızda kesinlikle ısrarcı olmalıyız.”

Bilim insanı Wilhelm Reich'in *Contact With Space* kitabında yazdıkları. Reich, 3 Kasım 1957'de, Amerika Birleşik Devletleri'nde bir hapisanede ölmüştür.

GİRİŞ

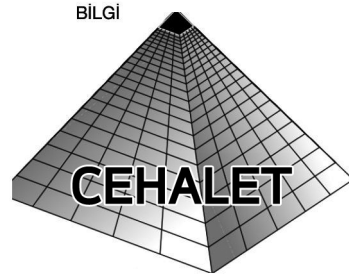
KARAR GÜNLERİ

İnanılmaz bir küresel değişimin eşiğindeyiz. Dünya üzerindeki hayatı, zaman dediğimiz gelecekte iyiye dönüştürecek kararlar verdiğimiz bir dönüm noktasındayız. İnsan ırkını binlerce yıldır hapsedmiş zihinsel ve duygusal hapishanelerin kapılarını sonuna kadar açabilir ya da bu kontrolün temsilcilerinin dünya üzerindeki her erkek, kadın ve çocuğun zihinsel, duygusal, ruhsal ve fiziksel esaretine yönelik amaçlarını, mikroçipli nüfus tarafından desteklenen bir dünya hükümeti, ordu, merkez bankası ve para birimiyle gerçekleştirmelerine izin verebiliriz.

Bunun kulağa olağanüstü geldiğini biliyorum ama insan ırkı beynini kullanacağı süre kadar başını yeni çıkan pembe dizilerden veya yarışma programlarından kaldırsaydı, bu olayların gelecekte gerçekleşeceğini değil *şu anda* gerçekleştiğini görürdü. Küresel siyasetin, iş dünyasının, bankacılığın, ordunun ve medyanın merkezi kontrolü her geçen saat hız kazanıyor. İnsanlara mikroçip takılması halihazırda önerilmekte ve birçok durumda ilerleme kaydedildi. Gizli bir gündem yürürlüğe konmak üzere olduğunda, her zaman gizli olanın fiziksel gerçekliğe ulaşacağı son hamle için ortaya çıkması gereken bir dönem vardır. Küresel bankacılık ve iş imparatorlukları arasındaki birleşmelerin artışında; Avrupa Birliği, Birleşmiş Milletler, Dünya Ticaret Örgütü, Çok Taraflı Yatırım Anlaşması aracılığıyla siyasi ve ekonomik kontrolün merkezileştirilme hızında ve Dünya Bankası, Uluslararası Para Fonu ve G-7/G-8 zirveleri gibi küreselleşen diğer kuruluşlarda görmekte olduğumuz şey budur. Bu sürekli ve koordineli merkezileşmenin arkasında, kökleri eski Ortadoğu ve Yakındoğu'ya uzanan karışık ırk soylarının oluşturduğu bir kabile vardır. Oradan çıkarak Avrupa'nın kraliyet ailesi, aristokrasisi ve rahipleri oldular ve büyük oranda "Büyük" Britanya İmparatorluğu sayesinde güçlerini dünya çapında büyüttüler. Bu, kabilenin neslini –kontrolü günümüze kadar elde tutmayı sürdürdükleri Birleşik Devletler de dahil– İngiliz ve Avrupalı güçlerin işgal ettiği tüm ülkelere yaymasını sağladı. Birleşik Devletler'in kırktan biraz fazla başkanı oldu ve bunların otuz üçü genetik olarak iki insanla ilişkilidir: İngiltere Kralı Büyük Alfred ve dokuzuncu yüzyıl Fransa'sının ünlü hükümdarı Charlemagne. Tüm bu dönem boyunca bu soyun hedefi, merkezi kültürel kontrolün mümkün olduğu noktaya ulaştığımız bugüne kadar aşamalı olarak gerçekleştirilmiştir.

Hemen uyanmazsak hayatın nasıl olacağını bilmek istiyorsanız Nazi Almanyası'na bir göz atın. Bu, 2000 yılı ve yeni yüzyılın ilk on iki yılı boyunca ortaya çıkan, Kardeşlik Hedefi olarak adlandırdığım planla birlikte küresel nüfusu bekleyen dünyadır. Özellikle 2012, tartışacağımız nedenlerden dolayı çok önemli bir yıldır. İnsanların, aşağısına baktığımız uçuruma veya çocuklarımıza bıraktığımız dünyanın doğasına dair hiçbir fikri yok ve çoğu insan bunu umursamıyor gibi görünüyor. Bariz olanı görmezden gelmeyi ve gözlerinin önündeki gerçeği inkâr etmeyi tercih ediyorlar. Kendimi, "Hey, her ay bazı arkadaşlarımızı götüren kamyonu biliyor musun? Onları düşündüğümüz üzere başka bir tarlaya götürmüyorlar. Onları kafalarından vuruyorlar, kanlarını akıtıyorlar, kesiyorlar ve parçalarını paketlere koyuyorlar. Sonra o insanlar bunları satın alıyorlar!" diye bağırarak tarlaya koşan inek gibi hissediyorum. Sürünün geri kalanının ne tepki vereceğini hayal edin: "Sen delisin. Bunu asla yapmazlar. Neyse, o taşımacılık şirketinde hisselerim var ve karşılığını alıyorum. Kapa çeneni, sorun çıkarıyorsun."

İfşa ettiğim bu Hedef, binlerce yıldır gelişmekte ve şimdi tamamlanmaya yakın bir noktaya geliyor, çünkü insanlık aklından ve sorumluluğundan feragat etti. İnsanlık, davranışının insan varlığı için daha geniş sonuçlarını düşünmektense o anda kendisi için doğru olduğunu düşündüğünü yapmayı tercih eder. Cehalet mutluluktur deriz ve bu doğrudur; ama sadece bir süreliğine. Endişelenmeniz veya eyleme geçmeniz gerekmediği için bir kasırganın yaklaşmakta olduğunu bilmemek mutluluk olabilir. Fakat kafanız kumda ve poponuz açıktayken kasırga hâlâ geliyor. Başınızı kaldırıp onunla yüzleşirseniz felaketten kaçınabilirsiniz; ancak cehalet ve inkâr yüzünden her zaman tam şiddetini yaşar ve azami sonuçları alırsınız, çünkü en beklemedik ve en az hazırlıklı olduğunuz anda vurur. Söylediğim gibi cehalet mutluluktur ama sadece sınırlı bir süreliğine. Düşüncelerimiz ve eylemlerimizle kendi gerçekliğimizi yaratırız. Her eylemin ya da eylemsizliğin bir sonucu vardır. Aklımızdan ve sorumluluğumuzdan feragat ettiğimizde, hayatımızdan da feragat ederiz. Eğer yeterli sayıda kişi bunu yaparsa dünyadan feragat ederiz ve bilinen insanlık tarihi boyunca yaptığımız da tam olarak budur. Kitleleri her zaman birkaç kişinin kontrol etmesinin nedeni budur. Bugün tek fark, bazılarının iş dünyasının, bankacılığın ve iletişimin küreselleşmesi sayesinde tüm gezegeni manipüle etmesidir. Bu kontrolün temeli her zaman aynı olmuştur: Halkı cahil, korku içinde ve kendi kendisiyle savaş halinde bırakmak. En önemli bilgiyi kendinize saklarken

Şekil 1: Bilgi birkaç kişinin elindedir ve geri kalan cahil bırakılır. Manipülasyon ve kontrolün klasik yapısı.

onları bölün, yönetin ve fethedin (bkz. **Şekil 1**). Bu kitapta göreceğimiz gibi, insanlığı binlerce yıldır kontrol etmek için bu yöntemleri kullananlar, artık yolculuğunda önemli bir noktaya ulaşan uzun vadeli bir Hedef'i takip eden aynı gücün, aynı melezi kabilenin üyeleridir. Küresel faşist devlet kapımızda.

Fakat buna rağmen böyle olmak zorunda değil. Gerçek güç kalabalıktadır, birkaç kişide değil. Elbette sonsuz güç herkesin içinde vardır. Böylesine kontrol edilmemizin sebebi kendi kaderimize karar verecek gücümüz olmaması değil, hayatımızın her anında bu güçten feragat ediyor olmamızdır. Hoşumuza gitmeyen bir şey olduğunda, suçlayacak birini ararız. Dünyada bir sorun olduğunda “Bu konuda ne yapacaklar?” deriz. Bu noktadaki sorunu ilk başta gizlice yaratan *onlar*, bu talebe bir “çözüm” – gücün daha merkezileştirilmesi ve özgürlüğün azaltılması– önererek yanıt verirler. Polise, güvenlik kurumlarına ve orduya daha fazla güç vermek istiyor ve halkın bunu talep etmesini arzuluyorsanız, o zaman daha fazla suç, şiddet ve terörizm olmasını sağlayın; böylece amaçlarınıza ulaşmak çantada keklik olacaktır. İnsanlar soyulmak, gasp edilmek veya bombalanmak korkusu içinde olunca, onları korkmaya yönlendirildikleri şeylerden korumak için özgürlüklerini ellerinden almanızı talep ederler. Oklahoma bombalaması, *And The Truth Shall Set You Free*'de detaylandığı üzere, bu türün klasik bir örneğidir. Bu tekniği problem-tepki-çözüm olarak adlandırıyorum. Problemi yarat, “bir şey yapılması gerektiği” tepkisini körükle ve ardından çözüm öner. Mason mottosu olan “Ordo Ab Chao” yani kaostan çıkan düzen şeklinde özetlenebilir. Kaosu yarat ve sonra düzeni sağlayacak yöntemi öner. Senin düzenini.

Kitleler çok çeşitli duygusal ve zihinsel kontrol biçimleriyle güdülür ve yönlendirilirler. Bunun yapılmasının tek yolu budur. Birkaç kişi milyarlarca insanı fiziksel olarak kontrol edemez, tıpkı çiftlik hayvanlarının çok sayıda insan dahil olmadıkça fiziksel olarak kontrol edilememesi gibi. İki domuz İngiltere’de bir mezbahadan kaçtı ve onları yakalamaya çalışan çok fazla insanın çabasına rağmen uzun süre yakalanamayarak ulusal şöhrete dönüştüler. Küresel nüfusun fiziksel kontrolü işe yarayamaz. İnsanların düşünme ve hissetme şeklini, yapmalarını istediğiniz şeyi yapmaya “karar verecekleri” ve yürürlüğe koymak istediğiniz kanunları isteyecekleri noktaya kadar manipüle edebildiğinizde fiziksel kontrole gerek kalmaz. “Birinin bir şey yapmasını istiyorsanız onu bunun kendi fikri olduğuna inandırın” şeklinde çok eski bir atasözü vardır. İnsanlığın zihni kontrol edilir ve ortalama zombinizden biraz daha bilinçlidir. Gerçekdışı mı geldi? Hayır, hayır. Zihin kontrolünü, birinin zihninin istediğiniz şekilde düşünsünler ve öyle davranışınlar diye manipüle edilmesi olarak tanımlıyorum. Bu tanımın altında soru, kaç kişinin zihninin kontrol edildiği değil, ne kadar az kişinin edilmediğidir. Daha büyük veya daha küçük oranda herkesinki edilir. Reklam veya pazarlama hilesiyle aslında ihtiyacınız olmayan veya istemediğiniz bir şeyi almaya ikna oluyorsanız zihniniz kontrol ediliyor demektir. Taraflı bir haber okuduğunuz

veya duyduğunuzda, bunun bir kişi veya olaya dair algınızı etkilemesine izin veriyorsanız zihniniz kontrol ediliyor demektir. Silahlı kuvvetlerin eğitimine bir bakın. Katıksız bir zihin kontrolüdür. Daha ilk günden emirleri sorgulamadan yerine getirmeniz söylenir. Kasketli bir salak size hiç tanışmadığımız ve hakkında hiçbir şey bilmediğiniz birini vurmanızı söylerse sorgulamadan vurmalsınız. Bu “Emredersiniz komutanım!” zihniyetidir ve askeri olmayan dünyaya da nüfuz eder. “Bunun doğru bir şey olmadığını biliyorum ama patron yapmamı söyledi ve başka seçeneğim yoktu.” Seçeneğim yoktu mu? Asla seçeneksiz olmayız. Yapmak istediğimiz seçeneklerimiz ve yapmayı daha az tercih edeceğimiz seçeneklerimiz vardır. Fakat *asla* seçeneksiz değiliz. Böyle söylemek bir başka yan çizmedir.

Zihin manipüle teknikleri listesi sonsuzdur. Zihninizi isterler çünkü onu ele geçirdiklerinde sizi ele geçirirler. Cevap zihinlerimizi geri almakta, kendi kendimize düşünmekte ve diğerlerinin de rezil olma veya farklı olma suçundan ayıplanma korkusu duymadan aynısını yapmasına izin vermekte yatıyor. Eğer bunu yapmazsak özetleyeceğim Hedef yürürlüğe konacak. Zihinlerimizin kontrolünü geri kazanırsak ve zihinsel bağımsızlığı elde edersek, varoluşunun temeli ortadan kalkacağı için Hedef gerçekleşemez. Yirmi beşten fazla ülkede konuşma ve araştırma yaptım ve her birinde aynı süreci gördüm. Küresel Hedef’e uygun benzer politikalar ve yapılar uygulanıyor ama aynı zamanda da giderek daha fazla insan ruhani alarmı duyduğu ve zihinsel ve duygusal rehavetten, dünyevi transtan çıktığı için oldukça bariz bir küresel uyanma var. 2012 yılına kadar olan bu Milenyum yıllarında hangi güç galip gelecek? Bu bize bağlı. Düşüncelerimiz ve eylemlerimizle kendi gerçekliğimizi yaratırız. Düşüncelerimizi ve eylemlerimizi değiştirirsek dünyayı değiştiririz. Bu kadar basit.

Bu kitapta, bugün dünyayı yöneten soyların melez kabile tarihini grafiğe dökeceğim ve Küresel Hedef’in asıl doğasını ortaya çıkaracağım. Bir komplo değil, bir Hedef’i ifşa ettiğimin altını çizeyim. Komplo, Hedef’in uygulandığından emin olmak için insanları ve olayları manipüle etmekten kaynaklanır. Bu komploların üç ana biçimi olur: Hedef’e tehdit oluşturan kişi ve kuruluşları ortadan kaldırmak için komplo kurmak (Galler Prensesi Diana suikastı), Hedef’i gerçekleştirecek insanları güçlü pozisyonlara getirmek için komplo kurmak (George Bush, Henry Kissinger, Tony Blair ve diğerleri), kamuoyunun sorun-tepki-çözüm yoluyla Hedef’in yürürlüğe girmesini talep etmesini sağlayacak olaylar (savaşlar, terör bombaları, ekonomik çöküşler) yaratmak için komplo kurmak. Böylece görünüşte birbiriyle bağlantısız olan tüm bu olaylar ve manipülasyonlar, *aynı* Hedef’i hayata geçirmeye yönelik *aynı* komplonun unsurları haline geliyor. Takip eden aylarda ve yıllarda elinize her gazete aldığınızda, televizyonu açtığınızda veya bir siyasi liderin ya da iş dünyası liderinin konuşmasını dinlediğinizde, burada özetlenen bilgilerin gerçekleştiğini göreceksiniz. Dolandırıcılığı anlarsanız şimdi de görebilirsiniz. ...*And The Truth Shall Set You Free, I Am Me I*

Am Free, The Robots' Rebellion isimli önceki kitaplarıma, *Turning Of The Tide* videosuna ve diğer araştırmacıların onlarca yıldır yaptığı çalışmalara bakarsanız tahmin edilenlerin gerçekleştiğini göreceksiniz. Bu bir kehanet değil, yalnızca Hedef'in ön bilgisidir. Peki, küresel faşist devlet önümüzdeki birkaç yıl içinde gerçekleştirilecek mi? Bu soru ancak bir başka soruyla yanıtlanabilir: İnsan olacak mıyız yoksa *koyun* olmaya devam mı edeceğiz?

Hedef ikincisine bağlıdır.

UYARI

Bu kitapta çok fazla zorlayıcı bilgi bulunmaktadır. Mevcut inanç sisteminize bağlıysanız veya bu dünyada aslında neler olduğuyla duygusal olarak başa çıkamayacağınızı düşünüyorsanız lütfen devam etmeyin.

Devam etmeyi seçerseniz korkacak hiçbir şey olmadığını unutmayın. Hayat sonsuzdur ve her şey aydınlanmaya giden yolda bir deneyimden ibarettir. En yüksek algı seviyesinden bakıldığında iyi ve kötü yoktur, sadece deneyimlenecek her şeyi deneyimlemek için seçimler yapan bilinç vardır. Bu kitabın ifşa ettiği şaşırtıcı olaylar, bu gezegenin 26.000 yıldır görmekte olduğu en büyük bilinç dönüşümünün sonunda özgürlük ışığının doğmasıyla sona erme sürecindedir. Okumak üzere olduğunuz bazı bilgilere rağmen, yaşamak için harika bir zamandayız.

– David Icke

BİRİNCİ BÖLÜM

MARSLILAR DÜNYA'YA İNDİ Mİ?

Bu kitap iki şekilde yazılabilirdi. Şaşırtıcı derecede garip ama gerçek olan bilgileri saklayabilirdim. Konfor alanında kalmak ve birçok insanın olasılık duygusunu zorlamayacak olanları aktarmak kolay bir yol olurdu.

Ya da okuyuculara gelişimini tamamlamış, tamamen ilgili, çok boyutlu, yetişkin insanlar gibi davranabilir ve gerçeklik hislerini kırılma noktasına kadar esnetecek olanlar da dahil olmak üzere tüm ilişkili bilgileri aktarabilirdim. Her zaman olduğu gibi ikincisini seçtim. Bilgiyi okuyucular için düzenleyecek olan ben değilim, okuyucular bunu kendileri için yapacaklar. Bilgiyi “ona hazır olmadıkları için” insanlardan saklamam gerektiğini düşünmek ne kadar kibirli ve küstah bir yaklaşımdır. Ben kimim de buna karar vereyim? Hem onlar duymadığı ve bu sayede kendileri karar vermediği sürece “hazır olup olmadıklarını” nasıl bilebilirim ki? Bazı arkadaşlarım, insanlara temel hikâyeyi anlatmam konusunda bana baskı yaptı ama “Tanrı aşkına sürüngenlerden bahsetme” dediler. Çok geçmeden bununla neyi kastettiklerini anlayacaksınız. Endişelerini anlıyorum ama tek yapabileceğim kendim olmak. Sadece konfor alanını koruyanları değil tüm bildiklerimi anlatmak zorundayım. Ben buyum, böyleyim. Elbette kitabın teması, olasılık vizyonu bir bezelye kadar olanların ve doğal olarak gerçeği bildiği halde halkın buna inanmasını istemeyen kişilerin alay konusu olacak. Ne olacak yani? Kimin umurunda? Benim değil. Gandi'nin dediği gibi: “Görüşünde yalnız olsan bile, gerçek yine gerçektir.” İşte hikâye bu, tüm gerçekliğiyle, olduğu gibi.

Özetle kendi arasında üreyen soylar ırkı yani ırk içinde bir ırk, eski dünyada Ortadoğu ve Yakındoğu'da ortaya çıktı ve o günden beri binlerce yıldır güçlerini tüm dünyaya yaydılar. Bunun can alıcı yönü, kendi Hedef'ini gizlice uygulamak için gizemli okullar ve gizli topluluklar ağı oluştururken aynı zamanda kitleleri zihinsel ve duygusal olarak hapsedmek ve onları birbirleriyle savaşa sokmak için dinlere benzer kuruluşlar yaratmak oldu. Bu soy kabilesinin hiyerarşisi yalnızca erkeklerden oluşuyor, bazı kilit pozisyonları kadınlar tarafından üstleniliyor. Ancak sayı bakımından ezici çoğunlukla erkeklerden oluştuğu için bu gruptan Kardeşlik** olarak bahsedeceğim. Hatta antik Babil'in bu hikâyedeki önemi göz önüne alındığında, tam olarak

* Kelimenin orijinali olan Brotherhood'daki “brother” kelimesi erkek kardeş anlamına gelmektedir. (ç.n.)

ona Babil Kardeşliği de diyeceğim. Onların “Yılların Harika Eseri” olarak adlandırdığı plana Kardeşlik Hedefi diyeceğim. Kardeşlik kontrolünün bugünkü büyüklüğü birkaç yıl, birkaç on yıl veya yüz yıl içinde olmadı: Kökenin izleri binlerce yıl öncesine dayanıyor. Bu güç hükümete, bankacılığa, iş dünyasına, orduya ve medyadaki günümüz kuruluşlarının yapılarına sızmadı, bu yapılar en başta onlar tarafından yaratıldı. Kardeşlik Hedefi aslında binlerce yıllık Hedef’tir. Bir planın, gezegenin merkezi kontrolü için parça parça ortaya çıkmasıdır.

İnsanoğlunun kontrol ve baskı piramidinin en tepesindeki soy hiyerarşisi, bayrağı nesiller boyunca, çoğunlukla babalarını takip eden oğullara devreder. Bayrağı miras almak üzere seçilen bu aile soyunun çocukları, doğduklarından itibaren Hedef’i ve “Harika Eser”i gerçekleştirme yöntemlerini anlayacak şekilde yetiştirilir. Hedef’i ilerletmek, hayatlarının çok erken dönemlerinden itibaren beyinlerine aşılana görevleri olur. Kardeşlik hiyerarşisine katılma ve bayrağı bir sonraki nesle taşıma sırası kendilerine gelene dek, yetiştirilme tarzları onları son derece dengesiz insanlar olarak şekillendirmiştir. Entelektüel açıdan çok zekidirler, ancak merhamet eksikliğiyle dünyayı yönetme ve kendilerinden aşağı gördükleri cahil kitleleri kontrol etme hakkına sahip olduklarına dair bir kibir taşırlar. Bu kalıba meydan okuyan veya kalıbı reddetme tehdidi taşıyan Kardeşlik çocukları arka plana itilir veya başka şekilde icabına bakılır, böylece piramidin üst seviyelerine ve orada bulunan son derece gizli ve ileri bilgilere yalnızca “güvenilir” insanların ulaştığından emin olunur. Bu soylardan bazılarının isimleri verilebilir. Windsor hanedanı bunlardan biridir, aynı şekilde Rothschild ailesi, Avrupa kraliyet ve aristokrasi üyeleri, Rockefeller ailesi ve Amerikan başkanlarını, iş liderlerini, bankacıları ve yöneticilerini çıkaran Birleşik Devletler’in sözde Doğu Birliği’nin kalanı da. Fakat en tepede insan ırkını kontrol eden dümen, kamu alanı dışında kalan gölgelerde faaliyet gösterir. Gezegenin komple kontrolünü isteyecek kadar dengesiz olan herhangi bir grup, farklı fraksiyonlar en üst düzey kontrolü isteyeceği için kendi içinde çatışacaktır. Bu, Kardeşlik için kesinlikle geçerlidir. İçeride muazzam bir çekişme, çatışma ve rekabet vardır. Bir araştırmacı, onları görev üzerinde anlaşılan ama sonra ganimetin nasıl bölüşüleceği konusunda tartışan banka soyunu çetesi olarak tarif etmiştir. Bu harika bir tanımdır ve tarih boyunca farklı fraksiyonlar üstünlük konusunda birbirleriyle savaşa girmiştir. Fakat sonunda planın yerine getirildiğini görme arzusunda birleşirler ve zorluğa maruz kaldığında Hedef’i sürdürmek için kilit anlarda kararlı bir biçimde el ele verirler.

Bu insan manipülasyonu hikâyesinin ve Harika Eser’i yöneten sülalelerin başlangıç noktasını bulmak için muhtemelen yüz binlerce yıl geriye gitmek zorunda kalırsınız. Yıllar içinde ne kadar araştırdıysam, soyların ve dünyayı ele geçirme planının kökeninin evrimin diğer katmanlarına veya boyutlarına ait bir ırka veya ırklara gittiği o kadar bariz hale geldi. Onlara dünya dışı varlıklar diyoruz. Dünya dışı yaşamın varlığı konusunda şüpheleriniz varsa bir düşünün. Güneşimiz, sadece bu galaksideki bilmem kaç yüz mil-

yar yıldızdan yalnızca biri. Nobel ödüllü Sör Francis Crick evrenimizde yaklaşık yüz milyar galaksi olduğunu söylüyor ve bildiğimiz yaşamı sağlayabilecek en az bir milyon gezegen olduğuna inanıyor. Fiziksel duyularımızın frekans aralığının ötesinde kalan diğer varlık boyutlarına bakmaya başlamadan önce, bu sayının tüm evren için kaç olabileceğini bir düşünün. Işık hızında yani saniyede 300.000 kilometre hareket edebilseniz, bu Güneş Sistemi'ne en yakın yıldızla ulaşmanız 4,3 yıl sürerdi ve ışığın bu hızla bile sadece bu galaksiyi geçmesi 100 bin yıl alırdı. Dünya dışı yaşamdan bahsetmek tuhaf görünürken bunu yok sayarak yaşamın yalnızca bu küçük gezegende ortaya çıktığını iddia etmenin inanılabilir gelmesi, insanlığın beyninin ne kadar yıkandığını çok net gösterir! Antik dünyada gelişmiş bir ırkın var olduğunu anlamak için tek yapmanız gereken, o dönemde çok sayıda bulunan muhteşem yapıları göz önünde bulunduraktır. Bize o dönemlerde, modern insanlarla kıyaslandığında ilkel kalan insanların yaşadığı söylendi fakat bu açıkçası çok saçma. Çoğu resmi "fikir" gibi, tarih ve arkeoloji kurumu da kendi hikâyelerini uyduruyor, bunları kanıtlanmış gerçekler kabul ediyor ve yanıldıklarını gösteren güçlü kanıtları görmezden geliyor. Amaç eğitmek değil, fikir aşılaktır. Tarihin resmi çizgisine uymayan herkes işlerinin, itibarlarının ve finansmanlarının resmi versiyona bağlı kaldığında daha güvende olduğunu bilen veya açıkçası burunlarının ötesini göremeyen tarihçi ve arkeolog meslektaşları tarafından dışlanır. Aynı şey öğretmen ve "entelektüel" meslekleri olan çoğu insan için de söylenebilir.

Gezegenin her yerinde, bugün sahip olduğumuza denk ve hatta genellikle daha iyi teknolojiyle binlerce yıl önce inşa edilmiş fantastik yapılar vardır. Lübnan'da, Beyrut'un kuzeydoğusunda kalan Baalbek'te her biri 800 ton gelen üç devasa taş bloku, en az beş yüz metre taşınmış ve bir duvarın üzerine yerleştirilmiştir. Bu, milattan binlerce yıl önce yapıldı! Yakındaki diğer blok 1000 ton yani üç jumbo jet ağırlığında. Bu nasıl mümkün oldu? Resmi tarihin bu tür soruları dile getirmek istememesinin nedeni, bunların nereye varabileceği konusundaki endişedir. Bugün bir inşaatçıyı arayıp ondan bunu yapmasını istediğinizi hayal edebiliyor musunuz? "Ne yapmamı istiyorsun? Sen delirmişsin!" derdi. Peru'da gizemli Nazca Çizgileri vardır. Eski insanlar, toprağın üst yüzeyini kazıyıp beyaz alt yüzeyi ortaya çıkarmışlar ve bu yöntemle hayvanların, balıkların, böceklerin ve kuşların inanılmaz tasvirlerini yapmışlardır. Bazıları o kadar büyüktür ki havada 1000 fit yüksekçe çıkıldığında bütünüyle görülebilir! Nazca, Baalbek, Gizadaki Büyük Piramit ve diğer büyüleyici eserler gibi harikaların böylesi bir kesinlik ve ölçekle yapılabilmesine izin veren bilgi, çok eski zamanlarda çok daha ilkel bir nüfus arasında yaşayan gelişmiş bir ırktan gelmiştir. Bu ırk Eski Ahit yazılarında, diğer eserlerde ve sözel ilköğretimde "tanrılar" olarak geçer. Kutsal kitap müritlerinin, kitaplarının "tanrılardan" bahsettiğine karşı çıktığını duyabiliyorum. Fakat bahsediyor. Eski Ahit'te "Tanrı" kelimesi kullanıldığında, genellikle çoğul olarak tanrılar anlamına gelen bir kelimedenden çevrilmiştir: Elohim (Rab) ve Adonay (Efendimiz)

bunun iki örneğidir. Böylesine büyük teknolojik ustalıkları gerçekleştiren bir ırkın, bu tür becerileri kavrayamayan bir halk tarafından “tanrılar” olarak görülmesini kolayca anlayabilirsiniz. 1930’larda Amerikalı ve Avusturyalı askerler uçaklarını Yeni Gine’nin uzak kısımlarına indirmişler ve birliklerine malzeme bırakmışlardır. Daha önce hiç uçak görmemiş yerliler, askerlerin tanrı olduğuna inanmışlar ve askerler de dini inançların odağı olmuştur. Gelişmiş ırkın diğer gezegenlerden, yıldızlardan veya boyutlardan gelen varlıklar olması ve bugünün ordusu tarafından uçurulan (En azından resmi olarak!) herhangi bir şeyden daha gelişmiş bir araç uçurması antik dünyada çok daha uç bir nokta olurdu. Bu gezegenin dışından veya başka kaynaktan bir bilgi akışının olması, resmi tarihin ölüm sessizliğiyle karşıladığı “gizemlerin” birçoğunu açıklardı. İnşa etmedeki inanılmaz ustalıklar açıklanabilir hale gelirdi ve evrimin normal ilerleyişi alt bir seviyeden başlayıp öğrenme ve deneyim yoluyla yavaşça yükselmekken Mısır ve Sümer (Kutsal Kitap’taki Şinar ülkesi) gibi eski uygarlıkların gelişimlerinin neden en üst noktadan başlayıp ardından düşüşe geçtiğiyle ilgili gizem de açıklanabilirdi. Sonrasında çoğu insanın kaybettiği oldukça ileri bilgi aktarımı da mevcuttu. Dünya çapındaki her kültürde, bu ileri bilgiyi getiren “tanrılar”ı anlatan eski hikâyeler ve metinler vardır. Bu, eski insanların nasıl olağanüstü astronomi bilgisi olduğu gizemini de açıklardı. Altın Çağ denen bir dönemde tüm dünyada sonsuz efsaneler vardı, sonra bu dönem tufan ve “İnsan’ın Dünyaya Düşüşü” yüzünden ortadan kalktı. Antik Yunan şairi Hesiodos bu “düşüşten” önceki dünyayı şöyle tasvir etmiştir:

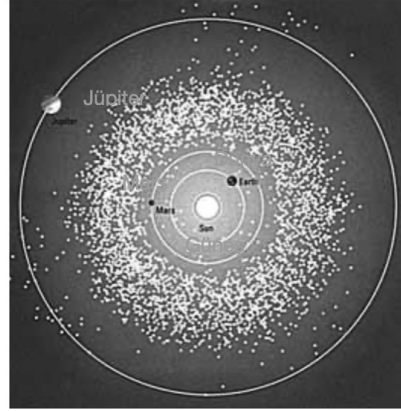
“İnsan tanrılar gibi yaşardı, erdemleri ve tutkuları olmadan, sıkıntı veya zahmet çekmeden. Kutsal varlıklarla (*Dünya dışı varlıklar mı?*) mutlu bir arkadaşlıkları vardı, günlerini huzur ve neşe içinde geçirirler, birlikte karşılıklı güven ve sevginin bir araya geldiği kusursuz bir eşitlik içinde yaşarlardı. Dünya bugünkünden daha güzeldi ve sayısız meyve çeşitleri yetişirdi. İnsanlar ve hayvanlar aynı dili konuşurlar ve birbirleriyle sohbet ederlerdi (*telepati*). İnsanlar yüz yaşında çocuklar olarak kabul edilirdi. Yaşın onları rahatsız edecek hiçbir sıkıntısı yoktu ve üstün yaşam bölgelerine geçmeleri hafif bir uykudayken olurdu.”¹

Kulağa ne kadar ütöpik gelse de uzak geçmişteki dünyayı bu ifadelerle tarif eden sayısız hikâye her eski kültürde vardır. Bu görüntüyü, ancak düşünme ve hissetme şeklimizi değiştirirsek yeniden yaratabiliriz. 1850 yılında İngiliz Sör Austen Henry Layard’ın Asur’un başkenti olan Ninova bölgesinde kazı yaparken Irak, Bağdat’a 400 kilometre uzakta bulunduğu on binlerce kil tablet, gelişmiş bir ırkın en kapsamlı hikâyelerini içermektedir. Bu bölge, günümüzde Irak’ın bir şehri olan Musul’a yakındı. Bir zamanlar Mezopotamya olarak adlandırılan bu bölgede başka buluntular da ortaya çıktı. Bu bilginin asıl kaynağının Asurlular değil, MÖ 4000 ile 2000 yılları

arasında aynı bölgede yaşayan Sümerler olduğu tahmin ediliyor. Bu nedenle kil tabletlere Sümer Metinleri veya Tabletleri diyeceğim. Bunlar hayal edilebilecek en büyük tarihi buluntulardan biridir ve keşfedilmelerinin üzerinden 150 yıl geçmesine rağmen geleneksel tarih ve eğitim bunları hâlâ görmezden gelmektedir. Neden? Çünkü bunlar, olayların resmi versiyonunu çürütmektedir. Bu tabletlerin en ünlü tercümanı, Sümerce, Aramice, İbranice ve diğer Orta ve Yakıdoğu dillerini okuyabilen bilim insanı ve yazar Zecharia Sitchin'dir.² Sümer Tabletleri'ni kapsamlı bir şekilde araştırıp tercüme etmiştir ve bunların dünya dışı varlıkları anlattıklarından hiç şüphesi yoktur. Bazı araştırmacılar onun Sümer dilinin daha eski versiyonunu tercüme ederken daha sonraki bir versiyonunu kullandığını ve bu nedenle bazı çevirilerinin yüzde yüz doğru olmayabileceğini söylüyor. Temalarının doğru olduğunu düşünüyorum, hatta diğer açıklamalar ve kanıtlar da bunu destekliyor ancak kişisel olarak bazı detaylardan emin değilim. Sitchin'in yorumlamalarının bir kısmının oldukça şüpheli olduğunu düşünürken genel tezle aynı fikirdeyim.

Onun (ve diğerlerinin) tercümelerine göre Metinler, modern toplumun birçok unsurunun kaynağı olan Sümer uygarlığının "tanrıların bir hediyesi" olduğunu söylemektedir. Uydurma tanrıların değil, aralarında yaşamış olan fiziksel tanrıların. Tabletler bu tanrılara AN.UNNAK.KI (Cennetten Dünyaya Gelenler) ve DIN.GIR (Yanan Roketlerin Erdemlileri) demiştir. Sümer isminin kendisi KI.EN.GIR'di yani Sitchin'e göre Yanan Roketlerin Efendisi'nin Ülkesi ve aynı zamanda Gözcülerin Ülkesi'dir. Hanok'un Kitabı olarak bilinen eski metin de tanrılara Mısırlılar gibi "Gözcüler" demektedir. Tanrıların Mısırca ismi olan Neteru kelimesinin tam karşılığı Gözcülerdir ve tanrıların göklerdeki gemilerle geldiklerini söylemişlerdir.

Zecharia Sitchin'e göre tabletler Anunnaki'nin Nibiru (Kavşak Gezegeni) adındaki bir gezegenden nasıl geldiğini anlatmaktadır, Sitchin ayrıca bu gezegenin önce Jüpiter ile Mars arasına, ardından Plüton'un ötesindeki uzak uzaya götüren 3600 yıllık eliptik yörüngesi olduğuna inanmaktadır. Sümerlerin bu gezegene Tiamat veya Water Monster (Su Canavarı) adını verdiğini de söylemektedir. Büyük Şerit Halkası'nın – Mars ve Jüpiter arasında bulunan asteroit kuşağı– Tiamat'ın Nibiru ile çarpışmasının kalıntıları olduğunu söyler. Sitchin'in çevirileri Tiamat'tan geri kalanların başka bir

Şekil 2: Detaylar değişiklik gösterse de birçok antik ve modern açıklamanın bir gezegenin veya bir gezegen parçasının kalıntıları olduğunu ileri sürdüğü Mars ve Jüpiter arasındaki asteroit kemerinin yerini gösteren Güneş Sistemi.

yörüngeye atıldığını ve sonunda Dünya'yı oluşturduğunu iddia etmektedir (bkz. **Şekil 2**). Sitchin, Dünya'nın Sümerce isminin, çarpışmadan dolayı muazzam bir delik oluştuğu için Yarılmış Olan anlamında olduğunu söyler. Elbette Pasifik Okyanusu'nu yok ederseniz elinizde devasa bir oyuk olacaktır. Ancak diğer araştırmacılar Sümerlerin Draco yıldız sistemini ejderha olarak gördüğünü ve bu sisteme, diğer tanrılar karşısındaki mücadelede avantaj sağlamak için kendisini ejderhaya dönüştürmüş Babilli bir tanrıça olan Tiamat adını verdiklerini söyler. Draco Takımıyıldızı'yla olan bu ilişki bir sonraki bölümde oldukça alakalı hale gelecektir.

Tabletler, çok eski zamana dayanan sözlü efsanelerin yazılı aktarımlarıdır ve detayların eklenmediğinden veya kaybolmadığından emin olup sembollerini veya kıssaları tam anlamıyla gerçek olarak kabul etmeme konusunda dikkatli olmak zorundayız. Bu şekilde bazı kafa karışıklıklarının ortaya çıktığına eminim. Nibiru-Tiamat senaryosu ve sözde zaman çizelgesi konusunda benim de şüphelerim var. Ancak Sümer Metinleri'nde, özellikle astronomi bilgilerinde kanıtlanabilir çok fazla hakikat var. Tabletler, Güneş Sistemi'ndeki gezegenlerin yerini, yörüngelerini ve orantılı büyüklüklerini doğru tasvir ediyor ve bunların kesinliği, bu gezegenlerden bazılarının bulunmasından bu yana geçen son 150 yılda doğrulandı. Tabletler, Neptün ve Uranüs'ün yapısını ve rengini de son birkaç yılda doğrulanan şekilde tarif ediyor! Dahası, modern "uzmanlar" bu gezegenlerin bu şekilde görünmesini beklemiyorlardı ancak Sümerler, "gelişmiş" bilimimizin daha yeni keşfettiği şeyi milattan binlerce yıl önceden biliyordu.

Sümer Tabletleri hakkında en şaşırtıcı şey, Homo sapienslerin yaratılışını anlatma şeklidir. Sitchin, Anunnakilerin bugünkü Afrika'dan altın çıkarmak için Dünya'ya tahminen 450.000 yıl önce geldiklerini söylüyor. Sümerlerin AB.ZU (derin maden yatağı) adını verdiği ana madencilik merkezinin günümüz Zimbabve'sinde olduğunu iddia ediyor. Anglo-Amerikan Şirketi tarafından yapılan araştırmalar, Afrika'da en az 60.000, muhtemelen 100.000 yıl önce altın madenciliği yapıldığına dair kapsamlı kanıtlar buldu.³ Sitchin, Tabletler'in, Anunnakiler tarafından çıkarılan altının Ortadoğu'daki üslerden kendi gezegenlerine geri gönderildiğini söylediğini iddia ediyor. Ben bu "altın madenciliği" işine dair öğrenilecek daha pek çok şey olduğunu düşünüyor ve buraya gelmelerinin asıl sebebinin bu olduğuna inanmıyorum. İlk başta altın madenciliği, Sitchin'in belirttiğine göre, Anunnaki'nin işçi sınıfları tarafından yapılmıştı ancak sonra madenciler tarafından bir isyan başlatıldı ve Anunnaki'nin soylu elitleri, bu işi yapacak yeni bir köle ırkı yaratmaya karar verdi. Tabletler, Anunnaki'nin istediği görevleri yapabilen "güncellenmiş" insanı yaratmak için Anunnaki'nin ve yerli insanların genlerinin bir test tüpünde nasıl bir araya getirildiğini açıklamaktadır. Test tüpündeki bebek fikri, tabletlerin bulunduğu 1850 yılında kulağa saçma gelebilirdi ancak bu, bilim insanlarının bugün tam olarak ya-

pabildiği bir şey. Modern araştırmalar Sümer Tabletleri'nin temalarını tekrar tekrar destekliyor. Örneğin, yaklaşık 200.000 yıl önce, insanın fiziksel görünüşünde ani ve bugün bile açıklanamamış bir gelişme oldu. Resmi bilim, bunun sebebi ve “kayıp bağlantı” terimleri gibi fısıltılar konusunda sessiz kalıyor. Fakat bazı kaçınılmaz gerçeklerin ele alınması gerekiyor. Homo erectus olarak bilinen bir önceki fiziksel form aniden bugün Homo sapiens dediğimiz forma dönüştü. En başından itibaren yeni Homo sapienslerin karmaşık bir dili konuşabilme becerileri vardı ve beyinleri büyüktü. Buna rağmen biyolog Thomas Huxley bunun gibi büyük değişikliklerin on milyonlarca yıl gerektirebileceğini söyledi. Yaklaşık 1,5 milyon yıl önce Afrika'da ortaya çıkan Homo erectus kanıtları bu bakış açısını desteklemektedir. Fiziksel formları bir milyondan fazla yıl boyunca aynı kalmış gibi görünürken aniden Homo sapiense dramatik bir dönüşüm yaşanmıştır. Yaklaşık 35.000 yıl önce başka bir ani gelişme görüldü ve bugün gördüğümüz fiziksel form olan Homo sapiens sapiens ortaya çıktı. Sümer Tabletleri köle ırkının yaratılmasında rol oynayan iki kişiden bahseder. Bunlar, Enki yani Dünyanın Efendisi (Ki = Dünya) adındaki baş bilim insanı ve tıp alanındaki uzmanlığı sebebiyle Ninti (Hayat Hanım) olarak da bilinen Ninkharsag'dır. Sonrasında kendisine, anne kelimesinden gelen Mammi denmiştir. Ninkharsag, Mezopotamya tasvirlerinde göbek bağı kesen alet olarak sembolize edilmektedir. Bu aletin şekli nala benzemektedir ve antik çağlarda kullanılmıştır. Dünyanın her yerinde efsanelerden ortaya çıkan bir din akımının Kraliçe Semiramis, İsis, Barati, Diana, Mary ve daha birçok isimle ana tanrıçası da olmuştur. Genellikle hamile bir kadın olarak tasvir edilir. Metinler Anunnaki liderliği hakkında şunları söyler:

Tanrıçayı çağırdılar ve ona,
tanrıların ebesine, bilge doğurtucuya sordular:
“Bir varlığa hayat ver, işçiler yarat!
İlkel bir işçi yarat,
böylece esareti o taşıyabilir!
Enlil'in verdiği esareti taşıyın,
bırak tanrıların zahmetini işçi taşıyın!”⁴

Enlil, Anunnaki'nin komutanı ve Enki'nin kardeşiydi. Tabletler, Enki ve Ninkharsag'ın doğru genetik karışımını ararken birçok kez başarısız olduğunu söyler. Büyük kusurları olan insanlar ve insan-hayvan melezleri yarattıklarına dair hikâyeler var. Korkunç şeyler ve bugün tam olarak dünyanın her yerindeki dünya dışı varlık-insan yeraltı üslerinde gerçekleştiği iddia edilenlerle tamamen örtüşüyor. Laboratuvarda yaratılan bir insan olan Frankenstein hikâyesi bu olayların simgesi

olabilir. Ünlü bir şairin eşi olan Mary Shelley tarafından yazılmıştır. O ve eşi, eski zamanlardan beri bu bilgiyi toplayan ve örtbas eden gizli topluluk ağının üst düzey üyeleri idi. Tabletler, Enki ve Ninkharsag'ın en sonunda doğru karışımı bulduğunu ve bunun Sümerlerin LU.LU (Karıştırılmış Olan) adını verdiği ilk Homo sapiens olduğunu söyler. Bu muhtemelen İncil'deki "Âdem"dir. LU.LU bir köle, insan bir işçi arı yaratmak için Homo erectusun "tanrılar" genleriyle kaynaşması sonucu yaklaşık 200.000-300.000 yıl önce ortaya çıkan genetik bir melezdi. Kadın versiyonu da yaratıldı. İnsan kelimesinin Sümerce karşılığı kök anlamı işçi veya hizmetçi olan LU idi ve bu kelime aynı zamanda evcilleştirilmiş hayvanlardan bahsederken de kullanılıyordu. İnsan ırkı her zaman bu, yani evcilleştirilmiş hayvan olmuştur. Anunnaki binlerce yıldır gezegeni önceleri açıkça yönetiyorken şimdi de gizli bir şekilde yönetiyor. İncil'in yanlış tercümesi ve harfi harfine alınan sembolik dil, orijinal anlamı tahrip etti ve bize fantastik bir hikâye verdi. Yaratılış ve Mısır'dan Çıkış,* İbrani rahip sınıfı Levililer tarafından, MÖ 586 yılı civarında Babil'e götürülmelelerinden sonra yazılmıştır. Babil eski Sümer topraklarındaydı, bu yüzden Babilliler ve dolayısıyla Levililer Sümer hikâyelerini ve anlatımlarını biliyorlardı. Levililerin Yaratılış ve Mısır'dan Çıkış'ı derlemeleri çoğunlukla bu kayıtlardan olmuştur. Kaynak oldukça aşikâr. Sümer tabletleri E.DİN'den (Erdemlilerin Evi) bahseder. Bu tanrıların Sümerce ismi olan DIN.GIR (Roketlerin Erdemlileri) ile bağlantılıdır. Bu nedenle Sümerler Edin'den, Yaratılış ise Eden'in Bahçesi'nden bahseder. Bu, tanrıların, Anunnaki'nin merkeziydi. Sümer Tabletleri, Kral Sargon'un bebekken nehirde yüzen bir sepetin içinde bulunmasından ve kraliyet ailesi tarafından yetiştirilmesinden bahseder. Mısır'dan Çıkış ise Musa'nın bebekken nehirde yüzen bir sepetin içinde bir prenses tarafından bulunmasından ve Mısırlı bir kraliyet ailesi tarafından yetiştirilmesinden bahseder. Bu tür "tesadüfler" listesi uzayıp gider.

Eski Ahit tüm dinleri doğuran dini dönüşümün klasik bir örneğidir. Bu nedenle Yaratılış'ın asıl anlamını ve Âdem'in hikâyesini ararken Sümer anlatılarına kadar gider ve hikâyenin üzerinde nasıl oynandığını görürsünüz. Yaratılış, "Tanrı'nın ("tanrılar"ın) ilk adam olan Âdem'i "yerdeki çamurdan" yarattığını ve ilk kadın olan Havva'yı yaratmak için de Âdem'in bir kaburgasını kullandığını söyler. Zecharia Sitchin "yerdeki çamur" tercümesinin İbranice meme (pardon anne) kelimesinden geldiğini ve bu kelimenin de "içinde hayat olan" anlamına gelen Sümerce TI.IT teriminden türediğini ifade ediyor. Âdem yerdeki çamurdan değil, canlı olan, yaşayan hücrelerden yaratılmıştır. Sümerce TI terimi hem kaburga hem de hayat anlamına gelmektedir ve çevirmenler yanlış olanı seçmiştir. Havva (Hayatı Olan) kaburgadan değil, içinde hayat olan canlı hücrelerden yaratılmıştır. Sümerlere göre, Lulu/Âdem'i yaratan insan yumurtası Afrika, Abzu'daki bir dışıdan gelmiştir ve modern fosil bul-

* Kitabı Mukaddes'in ikinci kitabıdır. (ç.n.)

guları ve antropolojik araştırmalar da Homo sapiensin gerçekten de Afrika'da ortaya çıktığını öne sürer. 1980'lerde Georgiadaki Emory Üniversitesi'nden Douglas Wallace, 800 kadının DNA'sını (fiziksel yaşamın şablonu) karşılaştırdı ve bunun tek bir kadın atadan geldiği sonucuna vardı.⁵ Michigan Üniversitesi'nden Wesley Brown dünya genelinde farklı genetik arka planı olan 21 kadının DNA'sını inceledikten sonra, bunların 180.000 ila 300.000 yıl önce Afrika'da yaşamış tek bir kaynaktan çıktığını söylemiştir.⁶ Berkeley'deki Kaliforniya Üniversitesi'nden Rebecca Cann aynıını çeşitli ırksal ve coğrafik arka plandan gelen 147 kadınla gerçekleştirmiş ve ortak genetik aktarımın 150.000 ila 300.000 yıl önceki tek bir atadan geldiğini ifade etmiştir.⁷ Genetik soyu Avrupa'ya, Afrika'ya, Ortadoğu'ya, Avustralya'daki ve Yeni Gine'deki Aborjinlere dayanan 150 Amerikalı kadının incelendiği bir başka çalışma, atalarının 140.000 ila 290.000 yıl önce Afrika'da yaşamış aynı kadın olduğu sonucuna varmıştır.⁸ şahsen ben, insan ırkının sadece Anunnaki'den değil birçok kaynaktan tohumlandığını ancak yarattıkları melez neslin hikâyesinin çok kritik bir noktası olduğunu düşünüyorum.

Afrika çok şeyi anlamamızdaki kilit noktadır, fakat araştırmacılar tarafından çok fazla görmezden gelinmiştir. 1999'da, bu güncellenmiş versiyonu hazırlarken Zulu şifacı veya diğerlerinin deyimiyle şaman olan arkadaşım Credo Mutwa ile uzun saatler geçirdim. Güney Afrika'da geride kalmış sadece iki sanusiden biridir ve tanışma şerefine sahip olduğum en büyüleyici dehadır. Credo, resmi hikâye anlatıcısı ve Zulu halkı için eski bilgilerin muhafızıdır. Bana Afrika efsanelerinde yıldızlardan gelen bir ırkın insanlarla melezlendiği ve bunların nasıl melez bir ırk yarattığını anlatan sayısız hikâyeden bahsetti; bunlar, melezlerin antik dünyada "soylu" yöneticileri olduğuna ve o zamandan beri gezegeni onların kontrol ettiklerine dair hikâyelerdi. (Bu sohbetler filme çekildi ve şimdi iki video halinde erişilebilir.) Orta ve Güney Afrika hikâyelerinde Anunnaki'ye birçok farklı isim verilmiştir ama Credo'nun da dediği üzere, hepsi aynı varlıklardan bahsetmektedir. Credo bana inanılmaz derecede ağır ve bakırdan yapılmış harika bir "kolye" gösterdi. En az 500 yıllık, Credo ise bunun bin yıl önceye veya daha eskiye dayandığına inanıyor (*resim bölümüne bakınız*). Kolyeden Afrika'nın hikâyesini anlatan semboller sarkıyor ve ön kısmında yan yana duran büyük penisli bir dünya dışı varlık ve dünyalı bir kadın bulunuyor. Eğer anlattıklarımı takip ettiyseniz ve benimle aynı fikirdeyseniz bu ikisi bir araya gelerek melezenmeyi sembolize ediyor diyebiliriz. Kolyeden uçan bir fincan tabağı da sarkıyor ve başka bir yerde Orion Takımıyıldızı'nın tasviri var.

Sümer Tabletleri ve sonrasındaki Akkadian hikâyeleri Anunnakilerin isimlerini ve hiyerarşisini verir. Tanrıların "Baba"sını cennet anlamında bir kelime olan AN diye adlandırırılar. Cennetteki Babamız mı? AN veya Akkadianların Anu'su çoğunlukla karısı Antu ile cennette kaldı ve E.RI.DU (uzağa inşa edilmiş ev) adını

verdikleri gezegene çok nadir ziyaretler yaptı, bu E.RI.DU kelimesi *Earth* (Dünya) kelimesine evrilmiştir. Ya da en azından Zecharia Sitchin'in tercümesi bu şekildedir. Açıklamalar Anu'nun çoğunlukla Yakınoğu'nun (tanrıların yeri olan Eden Bahçesi'nin burada olduğu tahmin ediliyor) yüksek dağlarında yaşadığını ve nadiren Sümer ovalarını ziyaret ettiğini de işaret etmektedir. Sümer şehirlerinden birinin ismi Eridu idi. Tabletler, Anu'nun iki oğlunu Dünya'yı geliştirmeleri ve yönetmeleri için gönderdiğini söyler. Bunlar, Homo sapiensi yarattığı söylenen Enki ve kardeşi Enlil'di. Bu ikisi sonradan gezegenin nihai kontrolü konusunda büyük rakip oldular. Anu'nun ilk çocuğu olan Enki, Anunnaki'nin genetik saflık takıntısı yüzünden Enlil'in arkasından geliyordu. Enlil'in annesi Anu'nun üvey kardeşiydi ve bu birleşme, erkek genlerini başka bir anneden doğan Enki'ninkine kıyasla daha etkili bir şekilde aktarmıştı. Sonra Tabletler Anunnaki'nin insanlığı yönetecek nesilleri nasıl yarattığını tasvir eder ve bunlar, bence, günümüzde bile dünyanın kontrolünü hâlâ elinde tutan ailelerdir. Sümer Tabletleri krallığın insanlığa Anunnaki tarafından verildiğini anlatır ve aslında An veya Anu'dan gelen Anu-luk yani "tanrıların" yöneticisi olarak bilinir. Credo Mutwa tüm bunları kendi geleneğiyle doğrulamaktadır ve bu, "kralların kutsal hakkı" yani kendi soyunun üstünlüğü hakkı teriminin gerçek kökenidir. Kutsal = Tanrı değil, tanrılarıdır. Kardeşlik aileleri soy ve genetik kalıtım konusunda takıntılıdır ve sevgiye aldılmaksızın melezleşirler. Avrupa'nın kraliyet aileleri (ailesi!) ve aristokrasisi ile Amerika Birleşik Devletleri'ndeki sözde Doğu Birliği aileleri bunun bariz örnekleridir. Aynı kabiledendirler ve genetik olarak akrabadırlar. Bu nedenle Kardeşlik aileleri, tıpkı Sümer Tabletleri'nin Anunnakileri tanımladığı şekilde, her zaman melezleşme konusunda takıntılı olmuştur. Züppelik yüzünden değil, onlara belirli yetenekler ve diğer boyuttaki varlıklarla bağlantılar sağlayan genetik yapıyı korumak için melezleşirler.

Tabletler, insanlara üreme becerisinin Enki tarafından verildiğini ve bunun insan nüfusunda, hiçbir zaman sayıca çok olmayan Anunnakileri yenme tehlikesi yaratan bir patlamaya yol açtığını anlatır. Enlil ve Enki grupları kontrolü ele geçirmek için savaşıırken Anunnakilerde birçok iç çatışma ve yüksek teknoloji savaşı vardı. Anunnaki'yi araştıranlar, Enki'nin insanlığın tarafında olduğunu kabul eder, ancak bana öyle geliyor ki her iki grup da bu gezegene hükmetmeyi arzuluyor ve asıl motivasyonları da bu. Zecharia Sitchin'in çevirilerinde belgelediği ve Hint kutsal kitapları olan *Vedaları* okuyanların da onaylayacağı üzere, üstünlük için savaşan "tanrıların" birbirleriyle savaşa girdiğine dair birçok hikâye var. Sümer anlatıları, Anunnaki "tanrıların" oğullarının bu savaşa nasıl dahil olduğundan bahseder. Tabletler, bu kişilerin birbirlerinin azılı rakibine dönüşen yarı kardeşler Enki ve Enlil'in soyundan geldiklerini ve bunların oğullarının bu savaşı ileri teknoloji kullanarak sürdürdüklerini ifade eder. Dahil oldukları sanılan savaşıardan biri Sodom ve Gomora'nın yıkılışıdır.

Bu şehirler muhtemelen, bugün radyasyon değerlerinin normalden çok daha yüksek olduğu Ölü Deniz'in güney kısmında bulunuyordu. Bu, İncil'e göre, Lot'un karısının arkasına baktığı ve tuzdan bir sütuna dönüştüğü zamandı. Zecharia Sitchin, orijinal Sümer Tabletleri'ne atıfta bulunduktan sonra, bu paragrafın doğru çevirisinin Lot'un karısının dumandan bir sütuna dönüştüğü şeklinde okunması gerektiğini söylüyor – ki bu her şey hesaba katıldığında çok daha olası!

Dünyanın her yerinde, her yerli kültürde, Büyük Tufan'la ilgili hikâyeler bulursunuz ve bu Sümer Tabletleri için de geçerlidir. Sitchin bu tabletlerin, Anunnaki'nin gezegen-den uçan bir araçla ayrılırken devasa bir su dalgasının insanlığın çoğunu yok ettiğini anlattığını söyler. MÖ 11.000 ile 4.000 yılları arasında dünyada hayal bile edilemeyecek bir felaket, daha doğrusu felaketler yaşandığına hiç şüphe yok. Jeolojik ve biyolojik kanıtlar, bu tür olayları anlatan sayısız öykü ve efsaneleri destekler niteliktedir. Bu efsaneler her yerden geliyor: Avrupadan, İskandinavya'dan, Rusya'dan, Afrika'dan, Amerika Kıtası'ndan, Avustralya'dan, Yeni Zelanda'dan, Asya'dan, Çin'den, Japonya'dan ve Ortadoğudan... Bazıları denizi kaynatan büyük sıcaklıktan, ateş püskürten dağlardan, Ay ve Güneş'in yok olmasından ve akabindeki karanlıktan, gökten kan, buz ve taş yağmasından, Dünya'nın ters dönmesinden, gökyüzünün düşmesinden, karanın yükselip batmasından, büyük bir kıtanın kaybolmasından, buzun gelmesinden bahsediyor ve hemen hemen hepsi, Dünya'yı kaplayan fantastik bir tufanı, sudan bir duvarı anlatıyor. *Derin Darbe* filmindeki kuyruklu yıldızın neden olduğu gelgit, bunun nasıl olacağına dair size bir fikir verir. Eski Çin metinleri gökyüzünü taşıyan sütunların nasıl parçalandığını, Güneş, Ay ve yıldızların gökyüzünün alçaldığı kuzeybatıda nasıl döküldüğünü, nehirler, denizler ve okyanusların, Dünya'nın battığı güneydoğuya akın ettiğini ve şiddetli bir selin büyük bir yangını söndürdüğünü anlatır. Amerika'da Pawnee Kızılderilileri, Kuzey ve Güney Kutup yıldızlarının yer değiştirip birbirlerini ziyarete gittikleri bir zamana ait aynı hikâyeyi anlatmaktadır. Kuzey Amerika efsaneleri, büyük bulutların ortaya çıktığından ve suları kaynatacak kadar güçlü bir sıcaktan söz eder. Grönland Eskimoları, ilk misyonerlere Dünya'nın çok uzun zaman önce ters döndüğünü söylemişti. Peru efsanesi, gökyüzü Dünya ile savaşa girdiğinde And Dağları'nın ikiye yarıldığını söyler. Brezilya efsanesi, gökyüzü ve Dünya yer değiştirirken göklerin nasıl patladığını ve parçaların yere düşerek her şeyi ve herkesi öldürdüğünü anlatır. Ve Kuzey Amerika'daki Hopi Kızılderilileri şöyle anlatıyor: "Dünyada büyük uçurumlar oluşmuştu ve çamurdan dar bir tepe dışında her şey sularla kaplanmıştı."

Bütün bunlar Atlantis ve Mu yani Lemurya efsaneleriyle oldukça uyumludur: Birçok insanın son derece gelişmiş ırklar tarafından yönetildiğine inandığı biri Atlantik'te, diğeri Pasifik'te olan iki büyük kıta. Yukarıda aktarılan şartlar altında, kıtaların denize gömüldüğü ve geriye eski hacim ve görkemlerinin kalıntıları olarak yalnızca Azor Adaları gibi adaların kaldığı söyleniyor. Atlantis, Antik Yu-

Şekil 3: Orta-Atlantik Sırtı, Platon'un Atlantis'i konumlandığı Atlantik Okyanusu bölgesindeki deprem ve volkanik aktivite merkezi.

nan filozofu ve gizli topluluk-gizemli okul ağının üst düzey üyesi olan Platon (MÖ 427-347) tarafından anlatılmıştır. Bugüne dek bu gizli ağ, seçilmiş azınlığa çokça bilgi aktarırken insanların çoğunu bu ayrıcalıktan mahrum bırakmıştır. Resmi tarih Platon'un böyle bir kıtanın var olduğu iddiasını reddeder ve (resmi tarihe göre) açıklamalarında bariz tarihsel çelişkiler vardır, ancak jeolojik bulgular ana temasını desteklemektedir. Kimilerinin Atlantis'in bir parçası olduğuna inandığı Azor Adaları, gezegeni çevreleyen bir kırılma hattına bağlı olan Orta Atlantik Sırtı üzerinde yer alır (bkz. **Şekil 3**). Bu hat yaklaşık 65.000 kilometrelik bir mesafeye uzanır. Orta Atlantik Sırtı depremler ve volkanlar açısından en başta gelen bölgelerden biridir. Dört büyük tektonik plaka olan Avrasya, Afrika, Kuzey Amerika ve Karayipler, bu bölgede buluşup çakışır; bu da bölgeyi jeolojik açıdan oldukça değişken kılar. Hem Azor Adaları hem de Kanarya Adaları (Adını kanaryalardan değil kanin köpeklerinden alıyor!), Platon'un Atlantis'in sonu olduğunu öne sürdüğü dönemde geniş çapta volkanik aktiviteye maruz kalmıştı. Tachylite (kara parlak bazalt) lavı deniz suyunda 15.000 yıl içinde çözünür, buna rağmen hâlâ Azor Adaları çevresindeki deniz yatağında bulunması jeolojik açıdan yakın dönemdeki kabarmaları doğrular niteliktedir.¹⁰ 3.200 ila 5.621 metre derinlerden toplanan sahil kumu da dahil diğer kanıtlar, bu bölgedeki deniz yatağının yine jeolojik açıdan yakın dönemdeki deniz seviyesinden yüksekte olması gerektiğini ortaya çıkarır.¹¹ Denizbilimci Maurice Ewing, *National Geographic* dergisinde şöyle yazmıştır: “Ya karanın üç dört

kilometre batmış olması ya da denizin bir zamanlar şimdikinden üç dört kilometre daha alçak olması gerekiyor. Her iki sonuç da şaşırtıcı.”¹²

Jeolojik ve biyolojik kanıtlar, Azor Adaları bölgesindeki karanın batmasına neden olan geniş çaptaki volkanik aktivitenin bugün Avrupa, Kuzey Amerika, İzlanda ve Grönland olarak adlandırdığımız bölgeleri birbirine bağlayan ve Apalaş olarak bilinen büyük kara parçasının parçalanıp batmasıyla aynı zamanda gerçekleştiğini öne sürer.¹³ Sualtında kalma dereceleri bile birbiriyle yakından ilişkilidir. Mu veya Lemurya olarak bilinen kıtanın şu anda Pasifik zemininde yer aldığı görüşünü desteklemek için benzer kanıtlar üretilebilir.¹⁴ Bermuda, Florida'nın güneyi ve Antillere yakın bir nokta arasında kalan, sözde Bermuda Üçgeni olarak adlandırılan bölge, uzun süredir Atlantis'le ilişkilendirilmektedir. Burası aynı zamanda kaybolan gemi ve uçaklarla ilgili efsanelerin olduğu bir bölgedir. Batık binalar, duvarlar, yollar ve Stonehenge gibi taş çemberler, hatta piramide benzeyenler Bimini yakınlarında, Bahama Nehri'nin suları altında ve “üçgenin” içinde yer alır.¹⁵ Kesişen çizgiler oluşturan duvarlar veya yollar da vardır.¹⁶ Çoğu insanın bilmediği diğer bazı gerçekler şöyledir: Himalayalar, Alpler ve And Dağları, bugünkü yüksekliklerine yaklaşık 11.000-13.000 yıl önce ulaştı.¹⁷ Peru-Bolivya sınırındaki Titicaca Gölü, bugün yaklaşık 4 kilometre yüksekliğiyle dünyanın gemi geçişine uygun en yüksek gölüdür. Yaklaşık 13.000 yıl önce bu bölgenin büyük bir kısmı deniz seviyesindeydi! Neden sıradağların yükseklerinde bu kadar çok balık ve diğer okyanus fosilleri bulunuyor? Çünkü o dağlar bir zamanlar deniz seviyesindeydi. Son zamanlarda jeolojik açıdan da durum aynıdır. Dünyanın bazı devasa jeolojik değişimlere maruz kaldığı görüşü giderek daha fazla kabul görüyor. Fikir tartışmaları (ve çoğu zaman düşmanlık), ne zaman ve neden sorularıyla beraber gelir. Bu dalgalanmalar bariz bir biçimde Güneş Sistemi'ni bir bütün olarak içine alır çünkü her gezegen ya yüzeyini, atmosferini, hızını ve yörünge açısını ya da dönüşünü etkileyen yıkıcı olaylara dair kanıtlar sunar. Sümer Tabletleri'ndeki temaların doğru olduğunu düşünüyorum, ancak bazı detaylarından şüpheliyim; özellikle de Anunnakilerin geldiği söylenen 450.000 yıl önce ile bu hikâyelerin yazıldığı zaman olan sadece birkaç bin yıl öncesi arasında geniş bir dönem olduğu için. Dünyada MÖ 11.000 civarında, ileri teknolojiye sahip Altın Çağ'ın gelişmiş uygarlıklarını yok eden çok büyük bir felaket kesinlikle yaşandı. 13.000 yıl önceki bu tarih son derece anlamlı ve şu anda yaşamakta olduğumuz dönemle oldukça ilişkilidir. Tıpkı Güneş Sistemi'ndeki gezegenlerin Güneş'in etrafında dönmesi gibi, Güneş Sistemi de galaksinin merkezi etrafında dönmektedir. Görünüşe göre bu ve diğer döngülerde yaşamı değiştirecek bir noktaya ulaşıyoruz. İlginçtir ki Altın Çağ'ın felaket ve çatışmalarla sona ermesi 13.000 yıl önceydi ve bugün, başka 13.000 yıllık bir “karanlık” döngüsünün sona ermesiyle birlikte, hızlı bir küresel ruhani uyanış var ve inanılmaz olaylar ve uyanışlar önümüzdeki birkaç yıl içinde bizi bekliyor. Tekrar ışığa giriyoruz. Yaklaşık 13.000 yıl önce,

Altın Çağ'ın ileri teknolojiye sahip uygarlıklarının sonunu getiren fantastik bir felaket yaşandı. Ama yalnızca bu muydu? Kanıtlar öyle olmadığını ortaya koyuyor.

Kaliforniya'daki arkadaşım Brian Desborough, çok saygı duyduğum bir araştırmacı ve bilim insanıdır. Havacılık ve uzay araştırmalarında yer almakta ve birçok şirket tarafından bu ve diğer bilimsel araştırmalarda görevlendirilmektedir. Brian, tüm kanıtlara bakan ve geleneğin değil kanıtların götürdüğü yere giden, gerçekçi bir adamdır. Kendisi, antik dünya ve onun günümüz Kardeşlik manipülasyonu ile bağlantısı hakkında son derece ayrıntılı ve ilgi çekici bilgileri bir araya getirdi. 1960'larda Amerika Birleşik Devletleri'nin büyük bir şirketinde çalışırken, fizikçiler şu anda Jüpiter olarak bildiğimiz dev bir cismin MÖ 4.800 civarında Güneş Sistemi'mize yaklaştığını öne süren bağımsız çalışmayı tamamladılar. Dış gezegenlerin düzeni bozuldu ve sonunda Jüpiter bugünkü Jüpiter ile Mars arasındaki yörüngeye yerleşen bir gezegene çarptı. Fizikçiler, bu gezegenin kalıntılarının asteroit kuşağı olduğunu ve Jüpiter'in bu kısmının ayrılarak bugün Venüs dediğimiz gezegenin oluştuğunu söyledi. Çalışma, o zamanlar devasa bir madde parçası olan Venüs'ün, uzaya kadar uzandığı için Dünya'nın çekim bölgesine girmeden önce Mars'ın atmosferini ve oradaki yaşamı yok ettiğini iddia etti. Venüs, momentumu tarafından Güneş Sistemi'ndeki mevcut konumuna yerleşmeden önce Dünya'nın birkaç yörüngesini izledi. Fizikçiler, MÖ 4.800 yılı civarında yıkıma ve gelgit dalgasına neden olan şeyin bu yörüngeler olduğunu ifade ettiler. Brian Desborough gibi onlar da Dünya'nın şu anda döndüğü yörüngede bu tarihten önce Mars'ın döndüğüne ve Dünya'nın Güneş'e daha yakın olduğuna inandılar. Venüs'ün Dünya'ya yakın geçerkenki parlak ışığı, "ışık getiren" yani Lucifer fikrine sebep olmuş olabilir. En eski Mezopotamya ve Orta Amerika kayıtlarında bulunan gezegenlerle ilgili anlatılarda Venüs yoktur, ortaya çıkması daha sonradır. Birçok kültürde Venüs'e karşı bir takıntı vardı, ona birçok insan kurban ediliyordu.

Fizikçilerin resmi olmayan çalışması hiçbir zaman yayımlanmadı, ancak araştırmanın iddialarının kanıtlarını hesaba katalım. Titreşimli bir plakanın üzerine parçacıklar serptiğinizde, Güneş Sistemi'nin gezegen yörüngelerini yeniden yaratabilirsiniz. Plakanın merkezinden dışarı doğru hareket eden titreşimli dalgalar, diğer yönde hareket eden dalgalarla buluştuğunda, ikisinin çarpışması durağan dalga oluşturur. Bu da parçacıkların birikmesine ve eşmerkezli daire dizisi oluşturmasına neden olur. Eğer tek frekanslar birbiriyle çarpırsa bunlar eşit aralıklı olacaktır, ancak Güneş Sistemi'nde olduğu gibi frekans çeşitliliği söz konusuysa, daireler titreşim basınçlarıyla uyumlu eşit olmayan aralıklarla yerleşecektir. Bu titreşen parçacık çemberlerinin üzerine bir nesne yerleştirildiğinde, titreşim etkileşimlerinin neden olduğu enerji akışıyla taşınan nesne, plakanın merkezinin etrafında daireler çizmeye başlayacaktır. Plakanın herhangi bir yerine yerleştirilen daha ağır nesnelere bu eşmerkezli dairelerden birine çekilecek ve bu nesnelere kendi etraflarında dalga desenleri oluşturarak

daha hafif nesnelere kendilerine çekeceklerdir. Güneş Sistemi'nde, en güçlü dalgalar Güneşe yakın merkezden yayılır, çünkü buradaki maddenin %99'unu temsil eder. Güneş'ten gelen bu dalgalar diğer kozmik dalgalarla etkileşime girerek, Güneş'in etrafında dönen eşmerkezli daireler veya titreşim alanları oluşturan bir dizi durağan dalga oluşturur. En ağır cisimler olan gezegenler bu dairelerin içinde sıkışıp kalır ve dolayısıyla Güneş'in etrafında döner. Gezegenler kendi etraflarında da daha az güçlü dalga daireleri oluşturur ve bu daireler etraflarında dönen daha hafif cisimleri çekebilir. Ay'ın Dünya'nın etrafında dönmesi buna bir örnektir. Yani titreşimsel etkileşimin bu uyumunu bozacak herhangi bir şey bu eşmerkezli enerji dairelerini etkileyecektir ve eğer yeterince güçlüyse de gezegenlerin yörüngesini değiştirecektir. Fizikçilerin söylediğine göre Jüpiter ve Venüs kesinlikle bunu yapabilecek kadar güçlüydü. Bu durağan dalga daireleri, mevcut titreşim basınçlarına bağlı olarak Güneş'in etrafında bulunurlar ve var olmaları için bir gezegene ihtiyaçları yoktur. Zaten halihazırda vardılar ve gezegensel bir cisim yalnızca onların içine hapsolür. Bu nedenle Güneş Sistemi'nde bu enerji "yolları" gezegenlerden daha fazladır ve bir gezegen veya cisim yörüngesinden itilirse, momentumu yakalanacak kadar yavaşladığında nihayetinde başka bir dalgaya, başka bir yörüngeye hapsolür. Desborough bunun, Venüs "kuyruklu yıldızının" fantastik titreşimsel basıncı Mars ve Dünya'ya yakın geçtiğinde ve onları farklı yörüngelere fırlattığında olduğuna inanıyor.

Desborough, Venüs'ün buzla kaplı bir "kuyruklu yıldız" olduğunu ve Dünya'ya yaklaştığında ve Roche Limiti olarak bilinen bir noktaya ulaştığında buzun parçalanacağını söylemektedir.¹⁸ Bu bir titreşim güvenlik cihazıdır. İki cisim çarpışma rotasında olduğunda en küçük kütleyle sahip olan cisim Roche Limiti'nde parçalanmaya başlar. Bu durumda buz, Venüs'ün yüzeyinden Dünya'ya doğru yansıtılırdı. Ayrıca buz, Güneş'ten gelen tehlikeli radyasyonun çoğunu emen ve Van Allen Kuşağı olarak adlandırılan bölgeye girdiğinde, iyonize olmuş -mıknatıslanmış- ve dolayısıyla Dünya'nın manyetik kutuplarına doğru çekilmiş olurdu.¹⁹ -273 santigrat dereceye kadar soğuyan milyarlarca ton buz, her şeyi kısacık bir anda donduran kutup bölgelerine düşerdi.²⁰ Bu, durdukları yerde donmuş halde bulunan mamutların gizemini nihayet açıklardı. Mamut sanılanın aksine soğuk bölge hayvanı değil, ılıman çayırlarda yaşayan bir hayvandı. Nasıl olduysa o ılıman bölgeler bir an içinde dondu. Bazı mamutlar bir şeyler yerken donmuş halde bulundu! Hapır hupur yerken bir bakıyorsun *mevbus* oluyorsun. Eğer bu iyonize buz Venüs'ten yağmış olsaydı, en büyük birikme manyetik kutuplara en yakın yerde olurdu, çünkü en güçlü çekim orada olacaktı. Tekrar ediyorum, işin aslı bu. Kutup bölgelerindeki buz kütlesi, merkez bölgelere kıyasla kutuplarda daha fazladır, ancak buralarda böyle bir birikim oluşturmayacak kadar az kar ve yağış olur.²¹ Venüs senaryosu bunu açıklıyor. İncil'in geri kalanından çok daha eski bir Arap eseri olduğuna inanılan Eyüp Kitabı'nda şu soru sorulur: "Buz nereden geldi?"